

samme Vej, det nære Samarbejde mellem Regering og Repræsentation. Derfor tror jeg, det var rigtigt, at ikke Regeringen paa egen Haand forsøgte et Reformarbejde af denne Art, men at man nedsatte en Kommission til at overveje det, at Regeringen paa ethvert Punkt kom til at arbejde sammen med denne Kommission, og at Regeringen derefter tager Kommissionens Resultater op til selvstændig Drøftelse, accepterer dem eller, hvor den har særlige Grunde derimod, ikke accepterer dem eller fører dem videre paa saadanne Omraader, hvor den anser det for hensigtsmæssigt. Det er dette, som er sket.

Først vilde jeg gerne dvæle nogle Øjeblikke ved den nye Form for Finansloven. En Hovedopgave for Kommissionens Arbejde her har været den at naa til større Klarhed og Overskuelighed, og dette er ganske utvivlsomt naaet. Med Hensyn til de reelle Forslag, som ere stillede af Kommissionen, resultere de kortelig sagt deri, at medens der i Henhold til Kommissionens Forslag paa den sidst vedtagne Finanslov indførtes Besparelser til et samlet Beløb af ca. 144,000 Kr., er der nu stillet Forslag om yderligere Nedsættelser af 3,429,000 Kr. straks og 236,000 Kr. senere, det bliver i alt Besparelser paa godt 3,800,000 Kr. Dertil kommer forskellige Henstillinger fra Kommissionen af mere almindelig Art, som ikke kunne gennemføres straks, men først kunne bære Frugt gennem særlige Overvejelser fra Regeringens Side, som ogsaa allerede ere paabegyndte. Hvilke Besparelser disse Henstillinger kunne bringe, kan ikke udtrykkes i Tal, men jeg tror, at Kommissionen har Ret, naar den udtaler, at adskillige ville resultere i ret betydelige Beløb, naar vi først naa at faa dem gennemførte. Det er Henstillinger om Besparelser med Hensyn til særlige Honorarer for særlige Arbejder eller særlige Hverv, Besparelser i Trykningsudgifter, Indsættelse af Beløb til Forrentning etc. etc. Det er, som især Bilagens fire Bind ville vise, et ganske overordentlig stort Materiale, her er gennemarbejdet, og man vil heller ikke kunne nægte, at Administrationen har ydet sit væsentlige Bidrag dertil, idet den paa Kommissionens Foranledning har taget en stor Mængde Spørgsmaal op og belyst dem, klaret dem paa forskellig Maade, saaledes at de have kunnet blive Grundlag først for Kommissionens og senere for Lovgivningsmagtens Afgørelse. Disse Bilag og alle de Oplysninger, de bringe, ville blive, tror jeg, for en lang Fremtid et meget væsentligt Hjælpemiddel

for alle dem, der skulle arbejde med vor Statshusholdning, først og fremmest naturligvis for Finansudvalget og senere for Rigsdagen.

Maa jeg derefter gøre nogle særlige Bemærkninger om den ændrede Form. Jeg nævnedes før, at Hovedopgaven var at bringe større Overskuelighed og Klarhed i Opstillingen. Dette er nu søgt naaet ved samlet at opføre de Udgifter, som naturligt høre sammen, saaledes at den hittidige Deling af Ministeriernes Udgifter paa forskellige Paragraffer, de ordentlige under vedkommende Ministeriums særlige Paragraf og de overordentlige under § 26, opføres. Adskillige af disse saakaldte overordentlige Udgifter have i Virkeligheden haft en ordinær Karakter, idet de aarlig vendte tilbage omtrent med samme Beløb. Nu samles alle Udgifter af den Art derfor under de ordentlige Udgifter; baade de, der nu erkendes som ordentlige, og de, der nu erkendes som overordentlige, samles paa samme Paragraf, for at man kan faa et samlet Indtryk af, hvorledes den vedkommende Gren af Statshusholdningen finansielt stiller sig. Endvidere ere Udgifter, som tidligere efter den historiske Oprindelse, de have haft, maaske i visse Tilfælde have været lidt planløst kastede mellem hverandre, opførte under naturlige Hovedposter, hvad der ogsaa giver større Klarhed og Overskuelighed. Delingen mellem ordentlige og overordentlige Udgifter er gennemført korrektere og mere konsekvent end tidligere, idet der som overordentlige Udgifter fremtidig kun opføres saadanne, som virkelig have en mere foreløbig og forbigaaende Karakter. Ligeledes vil man paa Indtægtssiden se, at alle Statens erhvervsdrivende Virksomheder ere samlede under een Paragraf, den ny § 2, at alle Indtægter af Rente og andet Udbytte af Beholdninger og udestaaende Fordringer ere samlede under § 3, alle Skatter og Afgifter under § 5, medens de tidligere vare splittede over mange forskellige Paragraffer, §§ 4, 5 og 8, foruden at adskillige Indtægter, som i Virkeligheden maa siges at være Skatter og Afgifter, vare opførte under Udgiftsparagrafferne og bragte til Fra-drag i visse Udgifter der. Endvidere ere Skatter og Afgifter grupperede paa en mere rational Maade end tidligere.

Endvidere vil jeg fremhæve, at hvor tidligere en Konto har omfattet personelle og saglige Udgifter under eet, har man skilt dem ud fra hinanden og opført f. Eks. Lønninger og Honorarer for sig og materielle Udgifter for sig. Adskillige Ud-